

Teresa Werner, Warto żyć

już świt
jaśnieje cały świat
choć aż tyle blasku w okół
cień zwątpienia dusze twoja skradł

już świt
kolejny nowy dzień
w labiryncie
smutnych myśli
wątpliwości życia rodzą się

tak warto żyć
budzić się
choć strapione serce
tak warto żyć
budzić się
marzyc jak najwięcej

wstań dalej idź
głowę wznieś
odrzuć lek i żale
wstań dalej idź
głowę wznieś
nie odpuszczaj ani dnia!

znów lek i niepotrzebne łzy
dzisiaj czas przypomnieć śmiech
uwierzyć w jasne szczęścia
nowe dni

od dziś
niec nie zabraknie sił
życie dla nas jest wezwaniem
walcz
złe myśli rozbij w drobny pył

tak warto żyć
budzić się
choć strapione serce
tak warto żyć
budzić się
marzyc jak najwięcej

wstań dalej idź
głowę wznieś
odrzuć lek i żale
wstań dalej idź
głowę wznieś
nie odpuszczaj ani dnia!